

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: niedziela, 01, grudzień 2013 23:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 3107

Kontynuując temat z ubiegłego tygodnia przeanalizujemy teraz wymagania formalne dotyczące orzeczeń psychologicznych o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności instruktora.

Art. 34 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami w odniesieniu do tytułowych orzeczeń ograniczył się jedynie do wskazania, że wydaje je uprawniony psycholog po przeprowadzeniu badania psychologicznego (art. 34 ust. 4). Przywołany przepis odsyła przy tym w zakresie ustalenia pojęcia „uprawniony psycholog” do art. 84 ust. 1 ustawy. Odwołanie to jest w oczywisty sposób błędne – dotyczy bowiem numeracji artykułów w projekcie ustawy (druk sejmowy VI kadencji nr 2879). Po zmianach w trakcie prac parlamentarnych przepisy dotyczące uprawnionych psychologów znalazły się w art. 87 ustawy.

Niezależnie od wskazanego błędu, trudno jest znaleźć racjonalny powód, dla którego art. 34 ust. 4 znalazł się w przepisach ustawy, jako że stanowi typowe superfluum – niezgodność prakseologiczną. O ile bowiem orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora jest szczególnym przypadkiem orzeczenia wydawanego na podstawie Kodeksu Pracy i wymagało tym samym odrębnego uregulowania, to orzeczenie psychologiczne jest wynikiem badania psychologicznego w zakresie psychologii transportu (por. art. 82 ust. 2 pkt 1 ustawy), szczegółowo uregulowanego w rozdziale 13 ustawy o kierujących pojazdami. Rozdział ten określa w szczególności tryb wydawania orzeczeń i wnoszenia odwołań od nich (art. 84) i osoby uprawnione do przeprowadzania badań psychologicznych (art. 87). Co do samego wzoru orzeczenia lekarskiego powinno zostać ono uregulowane w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw zdrowia wydanego na podstawie delegacji zawartej w art. 90 ust. 1 ustawy o kierujących pojazdami. Niestety – do chwili obecnej rozporządzenie to nie zostało wydane. Co prawda zgodnie z art. 137 ustawy dotychczasowe przepisy wykonawcze dotyczące badań psychologicznych (wydane na podstawie art. 125 Prawa o ruchu drogowym) zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy (a zatem do 19 lipca 2014 roku włącznie), jednakże rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 1 kwietnia 2005 roku w sprawie badań psychologicznych kierowców i osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz wykonujących pracę na stanowisku kierowcy nie zawierało regulacji dotyczących badań psychologicznych instruktorów. Należy zatem przyjąć, że w obecnym stanie prawnym wzór orzeczenia psychologicznego nie jest określony przepisami prawa. Oznacza to – w świetle wcześniejszych rozważań ogólnych – że należy za oświadczenie psychologiczne uznawać każdy dokument, z którego jednoznacznie wynika że został wystawiony przez uprawnionego psychologa na rzecz określonej osoby i z którego jednoznacznie wynika, czy osoba ta ma, czy też nie ma psychologicznych przeciwwskazań do wykonywania czynności instruktora.